

det andet ligge hen. Det fremgaar ikke af Betænkningen, om Landstinget har ment, at det har nogen særlig Betydning at lade det ligge hen; stort har det i et hvert Fald ikke at sige; og det forudsættes, at senere skal man komme til at bortfælge det hele. Naar Landstinget er kommet til den Slutning, at det er for stor en Mundfuld at give Fredericia paa en Gang, følger deraf, saa vidt jeg kan se, at Landstinget ikke har tænkt sig anden Mulighed end den, at Fredericia Kommune skulde have al Jorden, og at det hele i Grunden skulde ordnes til Fordel for denne Kommune. Lad mig dog her tilføje, at naar Ordføreren i Landstinget har talt om 860 Td. Land, ejer Staten dog ikke saa megen Jord. Hvor meget Staten ejer, ved jeg ikke; men jeg antager, det er henimod et Par Hundrede Tønder Land i alt. Men ud af hele den Forhandling, der har været i det andet Tings Udvalg, ud af Ministerens Forslag og hans Bemærkninger til Lovforslaget, er der en Ting, der er klart, nemlig, at Krigsministeriet ikke længer har nogen Interesse i Kjøbenhavns Befæstning (Munterhed). Naa, jeg kom til at sige Kjøbenhavns Befæstning, og jeg vilde have ønsket, at det samme havde været Tilfældet med den. Jeg mente naturligvis Fredericia. Men naar det er Tilfældet, at Krigsbestyrelsen ikke har nogen Interesse i at vedligeholde denne Fæstning derovre, hvorfor skulle vi da gaa til en saadan stykkevis Reform som den, der her er Tale om. Nej, saa synes jeg bedre om den Tanke, der findes i Ministeriets Lovforslag, nemlig at vi nedlægge hele Historien derovre, hvilket efter min Mening burde udtrykkes ved, at de Jorder, som hidtil have tilhørt Fæstningen, for Fremtiden gif fra Krigsministeriet over til Finansministeriet, saaledes at Finansministeriet kunde bortleje dem eller sælge dem, maaske med Lovgivningsmagtens Approbation, eller maaske uden denne, alt efter som det kunde ordnes, derved vil Tanken om Nedlæggelsen af Fredericia Fæstning være realiseret. Det er en noget underlig Mellemvej, som Regeringen har foreslaaet; det er at sælge noget og lade noget ligge i militært Dømed; man ved knapt, hvis man gaar ind paa Landstingets Tanke, om Fredericia Fæstning er nedlagt, eller den ikke er nedlagt. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig længere ved de militære Betragtninger; nogen militær Betydning har denne Sag jo ikke.

Jeg skal derimod gaa over til en anden Side af Sagen, nemlig den finansielle Betydning, og her kan det jo ikke nægtes, at

et Par Hundrede Tdr. Land, dels umiddelbart op til en By, dels midt inde i Byen, maa have en ikke ringe finansiell Betydning. Men naar saa dertil kommer en hel Del Hundreder Tønder Land uden for Fæstningen, hvorpaa der hviler en Servitut, som forbyder at bebygge dem uden Krigsministerens Tilladelse og i saa Fald kun tillader Bebyggelse paa en vis Maade og saaledes, at Bygningerne skulle rives ned igen, naar Krigsbestyrelsen ønsker det, saa er det ogsaa overordentlige Værdier, her er Tale om. Det vilde derfor være urigtigt, om en økonomist anlagt Rigsdag lod den finansielle Side af Sagen aldeles ude af Betragtning. Det uheldige ved Sagen er imidlertid, at dette er slet indtil Dato. Da Sagen kom til Landstinget fra Ministeriet, var der ikke nogen Tale om den finansielle Betydning; det sagdes, at der ikke kunde siges noget herom, men at Forslaget fremkom for at imødekomme Fredericia Kommune dermed — hvilken finansiell Betydning det vilde have, det overlod man til Fremtiden at afgøre. I Landstingets Betænkning siges i Grunden det samme; der tales om det store Hensyn til Fredericia Kommune, men der tales slet ikke om Hensynet til Statskassen; der tales om, at Fredericia Kommune skal have en hel Del, men ikke det ringeste om, at Statskassen skal have noget væsentligt, og i den Skrivelse, som Landstinget har afæstet Ministeriet, og hvori der ogsaa ønskes en Udtalelse om de finansielle Forhold, siger Ministeriet, at det ikke har videre finansiell Betydning. Værdi bliver det, naar man hører de Udtalelser, der fremkom ved 2den Behandling i Landstinget fra den ærede Ordførers Side. Han bemærker der til Slutning: Med Hensyn til den finansielle Betydning af Lovforslaget har man ikke kunnet komme til noget endeligt Resultat; Krigsministeriet har udtalt, at det var vanskeligt i dette Øjeblik at komme til Erkendelse om, hvilken finansiell Betydning det vil have, men — føjede den ærede Ordfører beroligende til — i alle Tilfælde har Lovforslaget jo ikke nogen Udgift til Følge, saaledes at Ordføreren ogsaa i denne Retning tror at kunne anbefale det til det høje Ting. Altsaa, det eneste, der er bleven sagt i Landstinget angaaende den finansielle Betydning af en Sag som denne, hvor det foreslaas, at lade Fredericia Kommune faa et saa stort Jordstykke, er det, at det ikke vil bringe Statskassen nogen Udgift, og naar det ikke er Tilfældet, mener Landstingets ærede Ordfører, at der ikke er noget at sige til det. Nej, det manglede bare, at Fredericia Kommune skulde have denne Jord